71STE JAARGANG No. 8936

DONDERDAG 28 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Krachtige argumenten van Dulles tegen Molotov's plan

Zal kwestie-Duitsland nog in behandeling komen?

Berlijn. — De drie Westelijke ministers van buitenlandse zaken hebben gisteren vergeefs getracht hun Russische collega over te halen zich te beperken tot Europese vraagstukken. Molotov sprak ruim een uur over het Verre Oosten en de spanning in de wereld.

Op de vergadering van gisteren, die drie uur duurde, werd het eerste punt behandeld van de Russische agenda, die door het Westen aanvaard was als basis voor de besprekingen. Molotov stelde voor op een vijfmogendhedenconferentie met communistisch China maatregelen te bespreken ter vermindering van de internationale spanning en „sommige andere Aziatische vraagstukken" te behandelen. Dit werd gezien als een verwijzing naar Indochina. Daarna hield Molotov, wat een Franse woordvoerder later noemde, „een lange propaganda-redevoering, welke ging over militaire vraagstukken en de ontwapening, politieke problemen, de kwestie van communistisch China en economische vraagstukken, voornamelijk de handelsbetrekkingen".

De drie Westelijke ministers herhaalden, dat zij tegen een vijfmogendhedenconferentie ter bespreking van algemene vraagstukken met betrekking tot de wereldvrede zijn. Zij drongen aan op behandeling van de vraagstukken-Duitsland en -Oostenrijk.

Dulles stelde voor onmiddellijk over Duitsland te gaan praten. „Het zou vreemd zijn, als wij zouden trachten onze taak uit te breiden, nog voordat wij hebben laten zien, dat wij de speciale kwesties, waarvoor wij in eerste instantie hier bijeen zijn, kunnen oplossen.

Niet alleen de groten

Indien ik goed begrijp wat Molotov gezegd heeft, aldus de spreker, heeft deze voorgestelde samenkomst van de zgn. vijf grote mogendheden in de eerste plaats ten doel het principe vast te leggen en uit te voeren, dat deze vijf mogendheden een speciaal mandaat bezitten om de aangelegenheden van de wereld naar goeddunken te regelen. Molotov heeft opgemerkt, dat de Verenigde Naties rechten toekent aan de vijf mogendheden door haar permanente leden van de Veiligheidsraad te maken. Hieruit trekt Molotov de conclusie, dat zij wereldomvattende verantwoordelijkheden hebben, welke haar tezamen moeten den komen in een vijfmogendhedenconferentie, die buiten het kader van de Verenigde Naties moet plaats vinden. Molotof dient echter voor ogen te houden, dat de conferentie, welke de Verenigde Naties in het leven riep, het denkbeeld van wereldoverheersing door de vijf mogendheden afwees.

Er werd inderdaad overeengekomen, dat de vijf mogendheden permanente leden van de Veiligheidsraad zouden zijn. Doch tevens werd overeengekomen, dat zes andere landen leden zouden zijn van de Veiligheidsraad en dat, zelfs indien de vijf permanente leden eensgezind optraden, hun optreden niet geldig zou zijn, tenzij goedgekeurd door tenminste twee der zgn. kleine mogendheden. Tevens was vereist, dat alle partijen in een geschil aan enigerlei bespreking met betrekking tot dit geschil zouden deelnemen.

Alleen voor eigen zaken

Molotov zegt verder, dat, indien het voor ons vieren juist is om samen te beraadslagen, het juister zou zijn voor vijf mogendheden. Dit betoog baseert, naar het schijnt, de juistheid van deze bijeenkomst op een onjuiste grondslag. Wij komen met ons vieren hier niet bijeen, omdat andere landen ons een recht gegeven of wij ons dit recht aangematigd hebben om ons over het algemeen met wereldvraagstukken bezig te houden. Wij zijn met ons vieren Oostenrijk, omdat wij de vier bezethier om ons bezig te houden met het vraagstuk-Duitsland en het vraagstuktende mogendheden zijn. Er zijn verder geen bezettende mogendheden. Daarom hangen de bevrijding van Oostenrijk en de hereniging van Duitsland van ons en van ons alleen af. Wij zijn de geëigende en onontbeerlijke partijen. Er kan geen einde komen aan de bezetting, tenzij wij die beëindigen.

Ware de omstreden vraag geweest de bevrijding van Korea van vreemde troepen, dan zou communistisch China een aangewezen partij zijn geweest, omdat het, hoewel ten onrechte, een groot deel van Korea bezt heeft. De Verenigde Staten streven in feite vurig naar een Koreaanse politieke conferentie, waarvan communistisch China van de partij zal zijn.

Om vorenvermelde redenen en om de redenen genoemd in mijn openingstoespraak, verwerpen de Verenigde Staten het denkbeeld van een vijfmogendhedenconferentie om een eind te maken aan de internationale spanningen.

Voor zover Azië betreft, vormen Korea en Indochina de voornaamste bronnen van spanning in het Verre Oosten. Tot dusver is er niets geschied, waardoor wij kunnen zeggen, dat communistisch China bereid is deel te nemen aan het streven om een regeling op aanvaardbare basis voor de Koreaanse of Indochinese kwesties — of in feite van welk ander probleem in Azië ook — te bereiken, aldus Dulles, die zeven minuten aan het woord was.

Bidault zeide niet te kunnen inzien, wat een vijfmogendhedenconferentie zou kunnen bereiken, als er geen vrede is in Indo-China, waar communistisch China bijdraagt aan de oorlog.

Eden steunde Dulle's voorstel om onmiddellijk het Duitse en Oostenrijkse vraagstuk aan te pakken.

Een Britse woordvoerder verklaarde, dat waarschijnlijk vandaag, met Molotov als voorzitter, de bespreking van het eerste agendapunt zal worden voortgezet, doch voegde hieraan toe, dat Molotov niet te kennen had gegeven de bespreking van de twee andere agendapunten afhankelijk te stellen van een overeenstemming over het eerste.

Oostduitse filmoperateur stond onder stroom!

Berlijn. — Voor de tweede keer sinds zijn aankomst te Berlijn sprak Molotov vandaag met Grotewohl en andere Oostduitse regeringspersonen. Over het onderwerp van de besprekingen is niets bekend gemaakt.

Een Russische persconferentie in Oost-Berlijn werd gisteren onderbroken door hulpgeroep van een Oostduitse filmoperateur. Toegeschoten functionarissen ontdekten, dat de man twee onder stroom staande microfoons in handen had. Nadat zij hem de microfoons hadden ontrukt, bleek de Oostduitser niet gewond. De microfoons stonden onder stroom door een fout in de draadverbindingen!

LAATSTE NIEUWS

KRACHTIG „NEEN"

Berlijn. — De drie Westelijke ministers van buitenlandse zaken zijn vandaag overeengekomen een krachtig „neen" te zeggen op een verzoek van de Oostduitse regering, dat vertegenwoordigers van de Oost- en Westduitse regeringen zouden deelnemen aan de Berlijnse viermogendhedenconferentie. Het verzoek werd in een brief van de Oostduitse premier, Otto Grotewohl, gericht aan alle vier ministers. De brief werd gisteren door Molotov aan Eden, die gisteren als voorzitter fungeerde, overhandigd.

Recht tot het Hart

— Proza schrijven is een soort poëzie.

Een spelmoment uit de wedstrijd Chelsea — Huddersfield, die voor de Engelse League gespeeld werd. Thomson, de keeper van Chelsea, weet nog juist op tijd de bal weg te stompen voor de hoogopspringende middenvoor van Huddersfield.

Relletjes in Madrid nemen monarchistische wending

Madrid. — De politie heeft gisteren verscheidene studenten gearresteerd, die behoren tot de traditionalisten, een katholieke en monarchistische groep, die de aanspraken van prins Xavier van Bourbon Parma op de Spaanse troon steunt.

Voorts wordt gemeld, dat de politie bij de demonstraties personen in hechtenis nam, die ervan verdacht worden geen studenten te zijn, doch linkse agitators.

De officiële studentenbond heeft gisteravond instructies gezonden aan zijn afdelingen om de demonstraties ordelijk te doen verlopen.

Raffinage-capaciteit in Venezuela wordt voorlopig niet opgevoerd

Caracas. — Ter gelegenheid van het recente bezoek aan Venezuela van jhr mr John H. Loudon, directeur van de Koninklijke/Shell Groep, werd te Caracas een persconferentie gehouden. Hierop verklaarde de heer Ian Davidson, directeur van de Compañia Shell de Venezuela, dat deze maatschappij in de loop van 1954 — 325 millioen bolivares in het land zou investeren.

Hieronder vallen niet de bedragen, die uitgegeven zullen worden om de lopende ondernemingen gaande te houden, de salarissen van het personeel en al wat de administratie omvat. De heer Davidson zeide, dat de investeringen van de Shell in 1953 — 300 millioen bolivares hadden bedragen. Exploratie en exploitatie zullen in 1954 op dezelfde voet worden voortgezet als in het afgelopen jaar. De uitbreidingen der raffinaderijen te Cardón zijn nu voltooid.

Er bestaan nu geen onmiddellijke plannen om de raffinage-capaciteit in Venezuela nog verder op te voeren, zo zeide de heer Davidson, en hij voegde er nog aan toe, dat de afnemers van de Venezolaanse olie deze in ruwe toestand prefereerden om haar in eigen land te raffineren en dat het voor Venezuela economisch niet verantwoord zou zijn om de raffinage-capaciteit op het ogenblik nog verder uit te breiden.

De Compañia Shell de Venezuela heeft op het ogenblik een 16.500 personen in dienst en de gemiddelde productie bedraagt 550.000 barrels per dag. Dit is min of meer één derde van de wereldproductie der Shell Groep, die ongeveer 1.500.000 barrels per dag bedraagt.

Arabische Liga erkent nieuwe sultan niet

Cairo. — De raad van de Arabische Liga heeft meegedeeld, dat hij de nieuwe door Frankrijk benoemde sultan van Marokko niet erkent. De afgezette sultan wordt door de raad als de rechtmatige beschouwt.

Een woordvoerder zei, dat de raad besloten heeft good will-missies te zenden naar Spanje, het Vaticaan en een aantal Aziatische landen.

Op deze laatste zitting van de raad, die twee weken heeft geduurd, is een door de premier van Irak ingediend plan voor een Arabische federatie besproken. Het plan zal naar de regeringen van de acht landen van de Liga worden verwezen ter verdere bestudering. Volgens waarnemers betekent dit, dat het plan terzijde zal worden gelegd.

Tour-organisatie te Amsterdam komt op gang

Amsterdam. — Dezer dagen is de slotbespreking gehouden tussen kolonel R. Beaupuis, commissaris-generaal van de Tour de France, met vertegenwoordigers van de gemeente, de Tour de France Nederland, de Amsterdamse hotellerie en de V.V.V. Amsterdam.

In de eerste plaats zijn 500 bedden nodig gedurende meerdere nachten. Hierin zijn begrepen het logies voor twaalf rennersploegen van elk tien man, de état-major van de Tour, experts, tot de organisatie behorend technisch personeel, alsmede 30 Franse motoragenten. Voor de journalisten, fotografen, de film- en televisie-operateurs en de radioreporters, alsmede de andere belangstellenden zijn nog eens 500 bedden nodig. Tijdens de bespreking is men in beginsel tot volledige overeenstemming gekomen over de kwestie van het onderbrengen. Begin Februari komen twee vertegenwoordigers van de Tour de France opnieuw naar Nederland om de nadere indeling in de hotels te regelen. Aangenomen mag worden, dat de Tour de France en de Nederlandse organisatie van de Tour tot overeenstemming zijn gekomen.

Nederland is vierde scheepsbouwende land

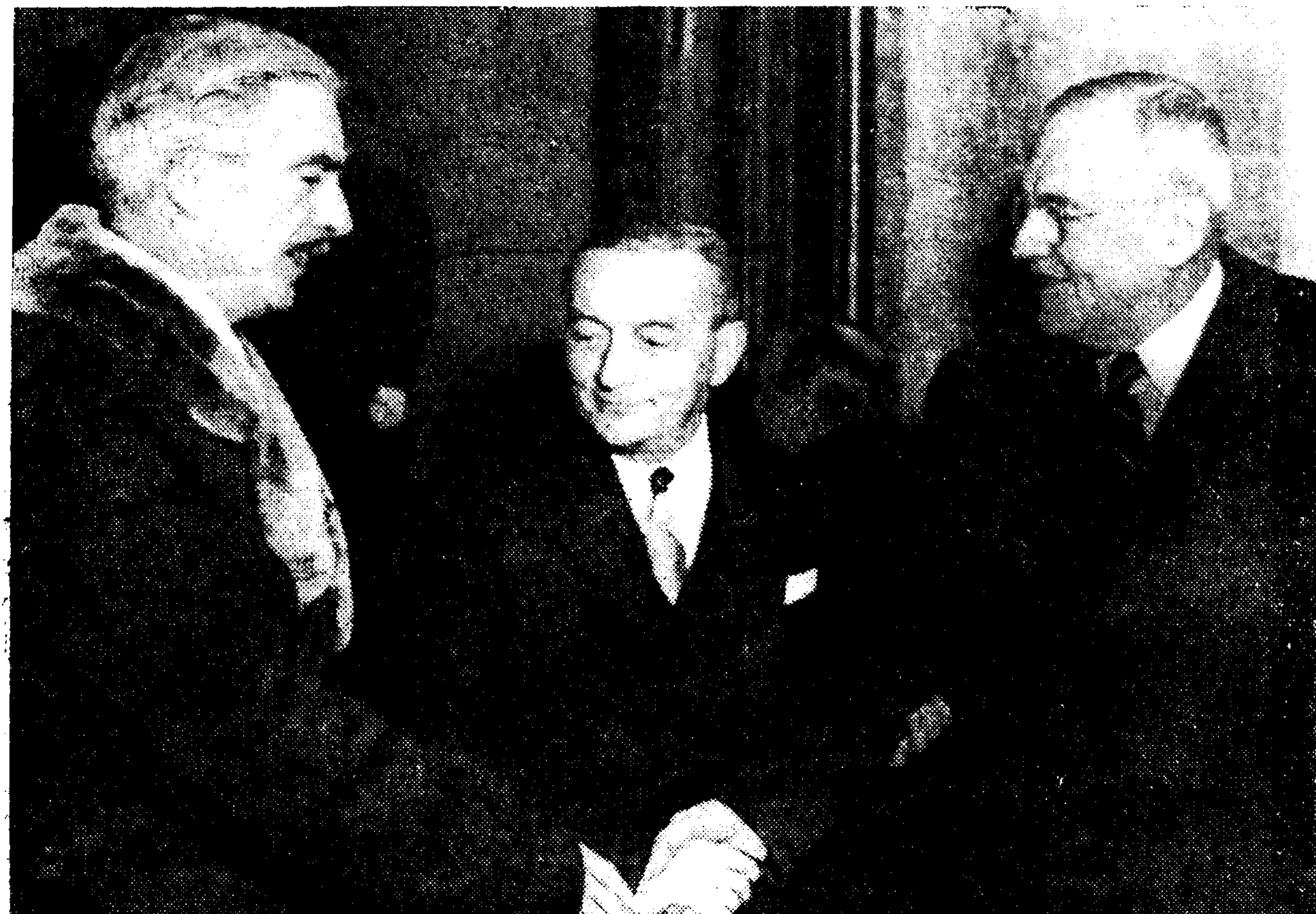
Londen. — Volgens Lloyds Register of Shipping neemt Nederland per einde 1953 de vierde plaats in onder de scheepsbouwende landen na Engeland, Duitsland en de Verenigde Staten. De in aanbouw zijnde tonnage bedroeg in Nederland 491.000 ton, in Engeland 2,2 millioen ton, in Duitsland 634.000 ton en in de Verenigde Staten 556.000 ton. Van de in aanbouw zijnde scheepsruimte in Engeland bestond 53% uit tankschepen. Voor de rest van de wereld was dit 58%.

Archie Moore won op punten van Joe Maxim

Miami. — De wereldkampioen halfzwaargewicht Archie Moore won in een vijftien ronden durend titelgevecht op punten van Joe Maxim. Het was de tweede keer, dat Maxim trachtte de wereldtitel, welke hij in 1952 aan aan Moore kwijt raakte, te heroveren. Het is hem echter niet gelukt de zes jaar oudere wereldkampioen — Moore is 37 en Maxim 31 jaar — ook maar één keer te bedreigen. Maxim ging twee keer zodanig neer, dat gemeend werd, dat Moore de strijd met een k.o.-zege zou kunnen beslissen.

Maxim zette de eerste ronde goed in met uitstekend werk in de clinch. Hij zette daarna echter het gevecht op een flinke afstand voort, want de slagen van de titelhouder waren hard. In de achtste ronde dachten de 16.000 toeschouwers, dat het met Maxim gedaan was, want dertig seconden voor het einde van die ronde belandde tijdens een fel offensief van Moore een keiharde rechtse hoek op de kaak van Maxim. Maxim viel als een plank met de rug op de grond, doch de gong redde hem. Vier seconden later stond hij waggelend, doch vol strijdlust weer op zijn benen. Moore wilde een k.o. forceren en zond in de elfde ronde zijn uitdager opnieuw naar het canvas. Na een rechtse uppercut op zijn kaak ging Maxim voor acht tellen op de knieën. Maxim stelde in de laatste ronden alles in het werk om een beslissende stoot te geven, maar slaagde er zelfs niet in zijn puntenachterstand weg te werken. Moore kreeg tien ronden op zijn naam en Maxim twee. Twee ronden waren onbeslist.

Eensgezind tegenover Rusland

De vertegenwoordigers der drie Westelijke mogendheden op de Conferentie te Berlijn. Van links naar rechts: Eden, Bidault en Dulles.

Plechtig welkom op Zanderij

Paramaribo. — De delegaties ter Kleine Commissie van de R.T.C. werden gisteren bij aankomst op Zanderij hartelijk verwelkomd door Z.E. gouverneur Klaasesz, Landsministers, Statenleden en andere autoriteiten. Een militaire erewacht stond aangetreden, terwijl een militaire kapel de aankomst met muziek opluisterde. Voorts was door delegaties van Hindoestani en de regeringspartij een huldiging georganiseerd.

De besprekingen zullen vermoedelijk morgen aanvangen na de officiële openbare verwelkoming door gouverneur Klaasesz. De duur der besprekingen is voorshands niet te voorspellen.

De grote tegenstrever van het Westen, Moltov bij zijn aankomstop het vliegveld van Oost Berlijn.

De Venezolaanse export in cijfers

Caracas. — Venezuela exporteerde gedurende het jaar 1953 voor een waarde van 151.354.420 bolivares aan koffie volgens gegevens, verstrekt door het ministerie van landbouw. In het geheel was de export 732.679 zakken met een totaal van 43.960.741 kg. In de eerste helft van het jaar 27.426.296 kg. voor een waarde van 96.852.528 bolivares; in de tweede helft 16.534.445 kg. voor 54.501.892 bolívares.

De export van cacao over het afgelopen jaar bedroeg 16.961.057 kg. met een waarde van 40.998.468 bolívares. Gedurende de eerste helft van 1953 werden 11.250.615 kg. uitgevoerd voor een waarde van 26.764.994 bolívares en in de tweede helft 5.710.442 kg. voor 14.233.474 bolívares.

New York. — Israel heeft bij de Veiligheidsraad een klacht ingediend inzake de blokkade van het Suezkanaal door Egypte.

Montevideo. — Uruguay wordt op 13 Februari a.s. het 63ste lid van de internationale organisatie voor de burgerluchtvaart.

Miami. — Russell Tangay, vader van de „waterbabies" is schuldig bevonden aan doodslag op zijn vijfjarig dochtertje. Hij is tot 10 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij werd ervan beschuldigd de dood van Kathy veroorzaakt te hbben door haar te dwingen in een zwembassin van een 10 meter hoge toren af te duiken.

Wit-Gele Kruis zendt kleding naar Bovenwinden

Willemstad. — Wij meldden enige tijd geleden, dat in het kader van de aanstaande jubileumviering van het Wit-Gele Kruis alhier o.a. een commissie aan het werk getogen was, die zich ten doel stelde het inzamelen van kleding voor behoeftige gezinnen in de Nederlandse Antillen. Thans kan gemeld worden, dat een zending van vijf pakken kledingstukken naar de Bovenwindse Eilanden verzonden is, teneinde daar onder de armen verdeeld te worden. Een schonere voorbereiding op de komende feestviering is wel nauwelijks denkbaar.

DR VAN HEUKELOM DIRECTEUR VAN COMPAÑIA VENEZOLANA PHILIPS

Caracas. — Tot directeur van de Compañia Venezolana Philips is benoemd dr J. Ch. van Heukelom, die met ingang van 1 Februari as. deze functie overneemt van dr J. P. Ton. De heer Ton is overgegaan in dienst van de Heinekens Brouwerijen als directeur van de Compañia Heineken de Venezuela.

WINTER IN NEDERLAND

's-Gravenhage. — In verschillende plaatsen in Nederland is de temperatuur lager dan die in Helsinki. In Oost-Nederland wees het kwik minus 13 graden, in Helsinki -9. In Oldenzaal zal men de veemarkt onder water laten lopen om er een schaatsbaan van te maken.

Jagan verwacht geen hulp van Ver. Naties

Rome. — De oud-premier van Brits Guyana, dr Jagan, die India Pakistan en Egypte heeft bezocht, heeft op doorreis in Rome een persconferentie gehouden. Hij herinnerde er hierbij aan, dat het doel van zijn reis was het publiek op de hoogte te stellen van de toestand in Brits-Guyana sinds de Britse actie in October jl. Hij zei, dat zijn reis in India een groot succes was en dat hij fondsen kon verkrijgen voor een actie van de Progressieve Volkspartij. Voorts had hij in Egypte een adhaesie-betuiging van Naguib gekregen ten aanzien van zijn voorstel om een conferentie van „gekoloniseerde volkeren" te houden om te komen tot een „gemeenschappelijke actie tegen het Britse imperialisme".

Nadat Jagan een somber beeld had gegeven van de politieke toestand in Brits-Guyana, zei hij van mening te zijn, dat een actie van de Verenigde Naties mogelijk is, alhoewel de verwerkelijking daarvan in de huidige omstandigheden moeilijk schijnt. Jagan vertrekt heden naar Parijs, nadat hij een onderhoud heeft gehad met Italiaanse parlementsleden.

Plannen in de States om tourisme aan te moedigen

Washington. — Twee Republikeinse Congresleden hebben een wetsontwerp ingediend, dat ten doel heeft een „reiscommissie voor de Verenigde Staten" op te richten, welke uit tien leden bestaat en ten doel heeft het Amerikaanse toerisme in het buitenland en het buitenlandse toerisme in de Verenigde Staten aan te moedigen.

Zij wijzen erop, dat elk jaar 800.000 Amerikanen naar het buitenland gaan en daar 1,2 milliard dollar uitgeven. Zij zijn van mening, dat deze cijfers resp. op 1,3 millioen en 2,5 milliard dollar gebracht zouden kunnen worden. Volgens de nationale bond van Amerikaanse reisbureaux geven de Amerikanen jaarlijks ruim 15,5 milliard dollar aan pleizierreisjes in de Verenigde Staten uit. De vice-president van deze organisatie merkte op, dat elk belangrijk land in de wereld een officieel bureau voor toerisme heeft.

Hij verklaarde zich voorstander van het plan der beide Congresleden, maar oefende critiek uit op de Verenigde Staten wegens de formaliteiten, waaraan zij buitenlandse bezoekers bij hun aankomst in de V.S. onderwerpen. „Wij onderwerpen de vreemdelingen aan een vermoeiende ondervraging, welke soms vier tot vijf uur duurt, terwijl Engeland en Frankrijk de toeristen met open armen ontvangen", zo verklaarde hij.

Narriman wil met filmster trouwen

Caïro. — Reuter verneemt, dat de negentienjarige Egyptische oud-koningin Narriman van plan is na haar echtscheiding van ex-koning Faroek, in het huwelijk te treden met de Egyptische filmster en zanger Farid El Atrash, die stamt van een rijke adellijke familie uit de Levant. De aanstaande bruidegom heeft dit bericht later bevestigd.

Pan American opent nieuwe luchtlijnen

New York. — De Pan American World Airways heeft bekend gemaakt, dat een rechtstreekse verbinding tussen de Verenigde Staten en Denemarken, Noorwegen, Zweden en Finland op 25 April as. zal worden geopend.

„Sjon Pichirie"— een voltreffer

Moliere's Gierigaard op ons eiland onsterfelijker dan ooit

W'stad. — Een voltreffer! U herinnert zich dat gevoel wel, wanneer de kogel niet afschampt, niet de klimmende sensatie veroorzaakt, door een zoekend naderen van de roos, maar het verpletterend effect van de inslag in het hart! Een voltreffer! Met datzelfde gevoel verlieten wij gisteravond Roxy en het overvleugelde alles: zelfs was het sterker dan de heerlijke opluchting, die een aantal fikse lachbuien plegen te geven. Dit was een voltreffer! en als zodanig hoeft er geen woord ter kwalificatie meer bij, omdat elk woord onvermijdelijk een anti-climax betekent, nadat men getuige geweest is van een voltreffer.

„Sjon Pichiri", een bewerking van Molière's klassieke „l'Avare" in het Papiament door Mevr. May Henriquez, is niet het eerste schot dat in de richting van het toneel in onze landstaal gelost wordt. Behalve de vele pogingen, die in het verwijderd verleden op dit gebied met min of meer succes ondernomen werden, is dit reeds het tweede blijspel, dat door de Nederlandse vak-regisseur Paul Storm op de Antillaanse planken gebracht wordt.

Het vorige: „Ami Dokter? Lubida!" was inderdaad een schot, dat de sensatie gaf de roos te naderen. „Sjon Pichiri" onderscheidt zich echter van zijn voorganger, zoals een „direct hit" zich onderscheidt van een „near mis" d.w.z. mateloos.

De inhoud van de comedie werd gelijk gezegd volkomen aan de Curaçaose situatie geamalgeerd. Het werd een levendige typering van de maatschappelijke situatie, zoals die een dertigtal jaren geleden op ons eiland nog gevonden kon worden.

Don Pepe, een echte „Sjon", wil vanwege de centen zijn zoon Roberto laten trouwen met een rijke weduwe en zijn dochter met Anselmo een rijke Cubaan van gevorderde leeftijd, die hen het voordeel biedt zijn dochter aan de man te brengen zonder een bruidschat te hoeven betalen. Zijn zoon droomt echter niet van rijke weduwen, hij droomt van Margarita, die, om de verwikkeling nog groter te maken, ook leeft in de dromen van Don Pepe.

Don Pepe's dochter, Elena, wordt hartstochtelijk bemind door Pancho, een Cubaan zoals Anselmo maar jonger en bovendien veel minder bemiddeld. Hij maakt bij Don Pepe dan ook geen schijn van kans, maar stelt allerlei listen in het werk om zich in de gunst van de gierige oude heer te dringen en het ijzer te smeden als het heet is.

Het ijzer wordt heet gemaakt door Flecha, de bediende van de verkwistende Roberto, die zijn meester eerst kwade parten speelt door hem tegen woekerrente een lening te bezorgen, waarvan zijn eigen gierige vader de geldschieter blijkt.

Maar hij heeft ook verstandiger dingen gedaan: om Don Pepe voor zijn achterdochtige gierigheid te straffen, steelt hij het tonnetje, waarin deze oude heer zijn gouden ducaten bewaart. Dit tonnetje blijkt de „Deus ex machina" te worden.

Want alle verwikkelingen door Amor en Mammon in elkaar gestrengeld, worden ontward, wanneer Don Pepe voor de keus gesteld wordt: òf Margarita òf het tonnetje, en zijn gierigheid is er garant voor dat hij inderdaad het goud kiest, dat blinkt.

Met zijn ton als zijn geliefde in de armen, verdwijnt hij bij het laatste vallen van het gordijn, in een herinnering, die wij wel onuitwisbaar mogen noemen.

Wat een geluk, dat de Antillen hun eigen stukken gaan krijgen, om ze zelf te spelen. Welk een onwaardeerbaar voedsel voor de honger naar uitdrukkingsmogelijkheid, die leeft in ieder mens. In welk een afgrondelijke leegte wordt hier op de meest gelukkiger en succesvolle wijze voorzien.

De Caraibisch-Curaçaose situatie — het onderkomen Landhuis met zijn „zuinige" meubilering — de Papiamentse taal en formulering — dit was een wereld, waarin de spelers zich thuis voelden, waarin ze tot mateloze voldoening geheel zich zelf konden zijn, en zich zelf konden geven.

En wat ze te geven hebben, wanneer de omstandigheden er naar zijn, heeft de avond van gisteren op ondubbelzinnige wijze bewezen. Het vakmanschap van Paul Storm heeft gewoekerd met de rijke talenten, die hier al te lang verborgen lagen. Een zwakke plek viel in deze tableau de la Troupe van amateurs nauwelijks aan te wijzen.

Isaac Yohai als „Sjon Pichiri" speelde zijn rol met een pathos, die voor Westerse toeschouwers wellicht soms iets te dramatisch was, maar die onder de tropenzon niet vreemd voorkomt. Jacques Penso, als Pancho met zijn vlot dubbelspel. Bunchi Römer als een bedrijvige en geslepen Mimichi, die schijnbaar nimmer slaapt, zolang er kuiperijen zijn om haar wakende oren te vullen. Ivette Ecury als een wanhopige Margarita, die door haar armoede aan een rijke vrek dreigt te worden uitgeleverd. Charley Debrot in zijn kostelijke vertolking van een Portugese Kok en Chauffeur....

Zij waren uitblinkers in een bezetting waarin, nogmaals, geen matte punten vielen aan te wijzen.

Wij sluiten ons dan ook van harte aan bij de woorden van dank en lof door de Voorzitter van de „Stichting Cultureel Centrum Curaçao" de heer J.W. Gravenhorst Bennebroek aan het eind van de avond aan alle medewerkenden toegezwaaid.

Er waren bloemen voor de dames en een krans voor de rijke vrek.

Décor van Giel Hagendoorn, uitgevoerd door N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst, en de belichting verdienen zonder twijfel een extra woord van lof. Alsmede de talentvolle wijze, waarop de klassieke „l'Avare" door Mevr. May Henriquez, niet slechts werd vertaald doch ook geheel in het Antilliaanse leven ingebouwd.

In de geheel bezette zaal, onderscheidden wij tal van autoriteiten, die van deze eigen prestatie genoten: de heer J.H. Sprockel, Landsminister van Onderwijs; M.P. Gorsira, Gezaghebber; Statenleden W.J. Goslinga, R.J. Isa en H.P. Kwiers; Gedeputeerden C. Sprockel en C. Kroon; alsmede de Eilandsraadleden: R. Rosario D.L. Capriles, J. Pieters, Ph. Evertsz en A. Winklaar.

Wij vernemen tot ons genoegen, dat ook de voorstelling van hedenavond zo goed als uitverkocht is. Wij zijn er zeker van, dat niemand er spijt van zal hebben.

Een spelmoment uit „Shon Pichiri".

Bij afscheid van B.C. v. Leeuwen

Willemstad. — „Neen, dat moet U beslist niet doen, een afscheidsartikeltje wordt alleen maar voor hoge omes geschreven", aldus de heer B.C. van Leeuwen, die wij gisteren nog even opzochten, alvorens hij met de Franca-C op Dinsdag a.s. naar Europa vertrekt. En daarmede hebben wij deze sympathieke figuur voldoende gekarakteriseerd, een bescheiden mens met een flinke dosis humor om er — bij wijze van spreken — stil van te worden. Een geestig causeur, die een hart verbergt, dat warm klopt voor zijn medemens. Van zijn organisatorisch talent heeft menigeen profijt kunnen trekken. Daarom is het memoreren van zijn vertrek in weerwil van zijn bescheidenheid toch op zijn plaats.

Goed, we zullen er niet veel van zeggen, maar toen wij uit het recente verleden gingen putten, kwam de heer van Leeuwen echt los. Hij verhaalde van zijn jeugd, hoe hij zelfs eens het journalistieke vak had uitverkoren om er zijn brood mee te verdienen. Een advertentieblad gaf hij uit, dat aardig liep, later nog een tweede blad, de „Nieuwe Post" geheten, dat fier zijn naam met de toevoeging Azn in de kop droeg, doch dat later een ontijdige dood stierf.

Ook had hij aspiraties om in de grote journalistiek te gaan, toen hij uit een groot aantal sollicitanten voor „de Telegraaf" onder de zeven uitverkorenen behoorde. Doch de omstandigheden dwongen hem een andere kant uit en zo trad hij na enige tijd in het bankwezen te hebben gewerkt bij de „Bataafse" in dienst. Later volgde zijn uitzending naar Curaçao, waar hij zich zo verdienstelijk heeft gemaakt en 24 jaar het zonnige leven in de tropen een groot deel van zijn leven uitmaakte.

Op 1 April a.s. — in zijn verloftijd — herdenkt de heer van Leeuwen zijn zilveren jubileum en het zal hem ongetwijfeld op die dag niet aan belangstelling ontbreken.

De heer van Leeuwen kon ons wel uren lang bezig houden met zijn mémoires uit zijn Curaçaose olietijd, maar hij zweeg slechts en af en toe grinnikte hij zo'n beetje, wanneer hem zo'n gezellige episode te binnen viel.

De heer van Leeuwen maakte zes directeuren van de CPIM mede, t.w. v.d. Stok, van Nijmegen Schonegevel, Noorduyn, van Krimpen, van Drimmelen en de huidige directeur dr ir H. ter Meulen, alsmede vijf gouverneurs, t.w. van Slobbe, Wouters, Kasteel, Peters en mr Struycken.

Gevraagd naar zijn toekomstplannen, vertrouwde de heer van Leeuwen ons toe, dat hij van zijn pensioen ging genieten en zich metterttijd in Vlaardingen, zijn geboorteplaats zal gaan vestigen.

Waarmede gezegd wil zijn, dat de heer B.C. van Leeuwen naar de omgeving terugkeert, die hij nimmer heeft vergeten. Een specifiek, Vlaardinger eigenschap.

Maar de heer van Leeuwen is te vitaal van geest dan dat hij zich de tijd met een zalig niets doen zal verdrijven.

Wellicht kunnen wij t.z.t. zijn mémoires over zijn Curaçaose olietijd als een „best-seller" in de boekhandel kopen. Mémoires zo in de stijl van zijn pittige en puntige Dingemansstukjes. Het zou verigens onze Curaçaose litteratuur zonnig verrijken.

WERKZOEKENDEN WORDEN GEHOLPEN

Willemstad. — Naar wij vernemen, ligt het in de bedoeling van de Mijn maatschappij Curaçao te Nieuwpoort, om in de loop van de komende weken in totaal een 35 man locale krachten in dienst te nemen.

Wij kunnen melden, dat het Arbeidsbureau zèèr actief is om zo spoedig mogelyk de meeste krachten aan werk te helpen. Zo werd reeds een aantal werkzoekenden aan een baantje geholpen. Ook de C.P.I.M. is nog steeds druk doende arbeiders in dienst te nemen.

Om buitenlanders personeel, werkzaam in grote bedrijven door landskinderen te doen vervangen is een aangelegenheid, die met rijp beraad dient te worden behandeld.

Het is namelijk zo, dat elke kracht ingewerkt moet worden teneinde met de bepaalde werksijstemen bekend te raken.

Bij afvloeing van buitenlandse krachten wordt ook de menselijke kant van de zaak in het oog gehouden. Het is te hard, wanneer werkkrachten, die reeds geruime tijd in dienst zijn en naar volle tevredenheid hun beste krachten hebben gegeven, zonder slag of stoot te ontslaan.

Gouverneur op St. Maarten gearriveerd

(Telegrafische berichtgeving)

St Philipsburg. — De vertegenwoordiger van de Curaçaose pers telegrafeerde ons hedenochtend, dat gisteren tegen 4 uur de „Van Speyck" St Maarten heeft bereikt en het anker heeft laten vallen in Grand Bay. Hedenochtend te half twaalf betrad Gouverneur Struycken, vergezeld van zijn echtgenote en de kapitein-adjudant St Maartens bodem. In het gezelschap — dat per KLM reisde — bevonden zich ook de Advocaat-Generaal mr A. Bijvoet en de heer Mesney, directeur van de Curaçaose Mijnmaatschappij.

Autoriteiten, waaronder de gezaghebber de heer Paap en geestelijkheid, waren ter begroeting aanwezig.

De manschappen van de „Van Speyck" zorgden voor de erewacht. Na aankomst van de Gouverneur vond er ten huize van de gezaghebber een korte bijeenkomst plaats, waarbij talrijke notabelen aanwezig waren. Hedenavond is er een receptie.

Het gezelschap vertoeft in de Pasanggrahan. De ACJV correspondent telegrafeerde voorts nog, dat de eilanden de droogte te boven zijn. Alleen St. Eustatius schijnt moeilijkheden op landbouwgebied te hebben i.v.m. een rupsenplaag, die een nieuwe aanplant zou hebben vernield. (Wij verwijzen betreffende deze laatste mededeling waar het uitvoerig artikel van onze correspondent op St. Eustatius in ons blad van as. Zaterdag.)

DE AGENDA GROEIT EN GROEIT

Willemstad. — De agenda, die gelijk wij gisteren reeds meldden, is uitgebreid met een agendapunt m.b.t. de gratificatieregeling voor landsdienaren die hun jubileum vieren, groeit met het uur. Henny Eman heeft n.l. zijn traditionele punten weer op de agenda gebracht, t.w. het beroepsrecht en de afzonderlijke status van Aruba.

I.v.m. deze vergadering kan het zijn nut hebben zich af te vragen, of er hedenavond quorum zou kunnen zijn. Het college telt 22 leden de heer Henriquez heeft als lid bedankt, de heren Jonckheer en Yrausquin bevinden zich momenteel in Suriname, waardoor 19 leden overblijven, indien men daar de 4 overige leden van de DP-PPA fractie van aftelt blijven er 15 over. De heer Dirksz, die om persoonlijke redenen de laatste maanden gèen statenzaal meer gezien heeft kunnen wij ook afschrijven voor hedenavond.

Indien de rest trouw opkomt is vergaderen mogelijk. Indien drie leden om de een of andere reden verstek laten gaan is er hedenavond gèèn quorum.

Naar wij verder vernemen heeft de AVP besloten niet ter vergadering te verschijnen. Een vreemdsoortige beslissing, indien men bedenkt, dat Henny Eman zelf de agenda met twee punten heeft uitgebreid.

Fantasie of werkelijkheid?

Onder bovenstaande kop vonden wij in het Surinaams dagblad „De Tijd" het volgende bericht over de kindermoord in het derde district.

„Zoals de lezer zich zal herinneren, heeft zich enkele weken terug op Curaçao een dubbele moord voorgedaan, warbij een jongetje en een meisje door een man werden doodgeslagen met een knuppel. Toen men de lijken, na dagen intensieve opsporing terugvond, waren slechts de beenderen overgebleven.

Van twee verschillende personen afkomstig uit Curaçao hebben wij vernomen, dat de dader zou hebben bekend de kinderen te hebben doodgeslagen omdat hij twee mensenharten moest leveren aan iemand in Suriname of Haïti, waarvoor hij betaald is geworden. Er zou verder sprake zijn van censuur op brieven van bepaalde verdachte personen.

In hoeverre het bovenstaande op waarheid berust weten wij niet. Wij geven dit dan ook onder voorbehoud door en hopen overmorgen nadere bijzonderheden hieromtrent te publiceren, aldus „De Tijd".

Willemstad. — Hedenmorgen omstreeks zeven uur meerde het Argentijnse tankschip „Juan Peron" te Caracasbaai. Zoals reeds eerder bekend gemaakt, heeft dit schip 358 adelborsten van de Argentijnse Zeevaartschool aan boord. Een tankschip is het eigenlijk niet, maar een walvisvaarder. Het schijnt echter als zodanig niet meer te voldoen, zodat het schip nu als tanker-opleidingsschip wordt gebruikt. Het schip zal twee dagen in Caracasbaai blijven.

Staten van de Nederlandse Antillen
AANVULLENDE AGENDA

voor de gewone vergadering van DONDERDAG, de 28ste Januari 1954, des avonds 8.30 uur.

11. Bespreking gratificatie aan jubilerende landsdienaren.
12. Beroepsrecht.
13. Afzonderlijke status Aruba.

De Griffier,
VAN WEEL

Motorrijtuig- en motorbootbelasting 1954.

De Ontvanger van het eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat met ingang van MAANDAG 1 FEBRUARI 1954 begonnen zal worden met de inning van de verschuldigde motorrijtuig- en motorbootbelasting voor het jaar 1954.

Door de betaler dienen te worden overgelegd:

1. het bewijs van de betaalde belasting over het 2e halfjaar 1953,
2. de GELDIGE keuringskaart.

Door hem, aan wie een vergunning is verleend tot het onderhouden van een huurauto-dienst, als bedoeld in A.B. 1952 No. 15, dient TEVENS deze vergunning te worden overgelegd.

OP DINSDAG 2 MAART 1954 dienen alle motorrijtuigen, die op openbare wegen en alle motorboten, die op openbare wateren worden gebruikt, voorzien te zijn van geldige platen voor het jaar 1954.

De Ontvanger voornoemd,
O. A. PALM.

Gezond als een vis

„Ik blijf liever in Holland"

Rijpe vrucht van Hollands-Antilliaanse samenwerking

Albert Plesman Luchthaven. — Met een mooie zwaai kwam het statige KLM vliegtuig, de PH-TFH, Jan van Riebeeck, een DC 6-B, voor het stationsgebouw tot stilstand. Een twintigtal belangstellenden stond in het mooie (!) stationsgebouw te zwaaien en te roepen naar de inzittenden, die men voor de raampjes zien bewegen. Boven stonden koks en kellners vol belangstelling door de ramen te gluren. Intussen was een kleine groep mensen, employé's van de K.L.M persmensen en fotografen, al naar de roltrap gelopen om daar de kleine luchtreizigster Maria Samuel van de Bovenwinden, die gedurende twee maanden onder de hoede van Prof. Dr L. D. Eerland in Groningen was geweest, op te wachten.

De kleine Maria glunderde voor de fotografen. Naast haar Zr. Overste en de heer Luis de Lannoy.

Onder de eerste passagiers, welke de trap afdaalden, bevonden zich twee wereldheren, de Eerw. Heren J. en P. van Hooidonk. De eerste Rector van de Zusters te Bergen op Zoom en de tweede van het St Laurentiusgesticht te Ginneken. Zij zijn familie van de Zusters Martina en Agnes van het St Elisabeth Hospitaal. Natuurlijk werden deze „vacantiegangers" — zij komen hier maar voor enkele weken en vertrekken weer op 12 Februari — hartelijk verwelkomd. Zuster Agnes en vier andere Zusters en Pater Hulsman, rector van het Hospitaal, waren ter verwelkoming aanwezig. Nadat alles op de gevoelige plaat was vastgelegd — de andere passagiers hadden intussen het toestel verlaten — kwam de kleine patiënt te voorschijn. Gedragen door de heer Luis de Lannoy, die haar tezamen met Lion Fischer, kwam afhalen namens de Lions Club, daalde zij met een gulle lach de trap af.

Direct achter haar volgde de heer Simon Vredenbregt, employé van het W.I. Bedrijf van de KLM, Technische Dienst, die met zijn ouders van verlof terugkerend, het meisje de gehele reis vanaf Amsterdam, onder zijn hoede had genomen en zo goed als het ging verzorgde. Verlegen was de kleine meid niet. Haar grote ogen keken vrolijk naar de lachende mensen om haar heen. Toen de lampen van de perscamera's flitsten, leek het wel, alsof zij dagelijks door een leger van fotografen op de kiek wordt genomen, zo gewoon bleef zij er onder.

Beneden aan de trap werd het kind door de heer De Lannoy aan de grond gezet en al ging het nog niet erg gemakkelijk, zij liep toch naar het Stationsgebouw, omringd door velen. De formaliteiten met de Douane en Vreemdelingendienst waren in een oogwenk afgewikkeld. Hierna vertrok de kleine Maria met haar „Lionvrienden" naar het St. Elizabeth Hospitaal, waar zij nog een week voor observatie zal blijven.

De reis

Zonder enige moeite of last van luchtziekte heeft de kleine Maria de reis volbracht. Behalve in St. Maria is zij in elke landingsplaats even van boord geweest, t.w. Frankfort, Zurich Lissabon, Paramaribo en Caracas.

De gezondheid van de kleine Maria bleek zo goed te zijn, dat men van het zuurstofapparaat, dat men voor haar beschikbaar had voor het op grote hoogte vliegen, geen gebruik behoefde te maken. Natuurlijk zal de hoge drukcabine van de „Jan van Riebeeck" hier ook een belangrijk aandeel in gehad hebben.

Tijdens de luchtreis heeft het patiëntje zich best vermaakt. Zij heeft gespeeld en gepraat, dat het een lust was om te horen. Wat eten betreft, daar zijn in het geheel geen moeilijkheden over ontstaan. Zij at, „wat de pot schafte", zoals de Nederlandse uitdrukking luidt. In de landingsplaatsen werd zij door Simon Vredenbregt geholpen.

Ook de steward en stewardess hebben de kleine vertroeteld, zoveel zij konden. Daarmede hielden zij de naam van de KLM weer hoog.

In de twee maanden, dat Maria Samuel in Nederland vertoefde, heeft zij een begrijpelijke liefde voor het land opgevat. Dat deze sterker is dan men kan vermoeden, bleek wel uit de vele opmerkingen, waaruit af te leiden viel, dat zij veel liever in Nederland was gebleven, waar het zo fijn is. Hieruit kan men tevens opmaken, dat de verzorging, die zij aldaar genoten heeft, prima is geweest. Anders had men trouwens niet verwacht. Maar ondanks het verlangen om in Nederland te blijven, was zij gisteren toch blij, dat zij spoedig weer op St. Maarten zal zijn. Dat stukje land, waar haar familie woont, heeft zij in die twee maanden in Nederland, niet vergeten.

Ter verwelkoming van de kleine Maria Samuel zagen wij ook de heer Ch. W. Voges, Statenlid van de Bovenwinden, op de Albert Plesman Luchthaven. Volgende week zal de patiënte, die weer geheel van de „blauwe ziekte" is genezen en weer een gezond hartje bezit, dank zij de geslaagde operatie van Prof. Dr L. D. Eerland en de genereuze medewerking van de Lions Curaçao, naar haar ouders op St Maarten terugkeren.

Onze wens vor een spoedig aansterken vergezelle de kleine wereldreizigster.

RADIO KOLBOOM HEEFT VERGUNNING

Willemstad. — Wij vernemen dat Radio Kelkboom zijn defitieve vergunning voor het uitoefenen van een radiobedrijf gekregen heeft.

MALVERSATIES BIJ DE C. H. M.

Naar het Surinaamse dagblad „De West" verneemt zijn bij de Curaçaose Handel Maatschappij onregelmatigheden aan het licht gekomen.

Er is een kastekort ontdekt, in verband waarmede de politie het afgelopen weekend de KLM-employé S in arrest heeft gesteld.

Dit geschiede te Zanderij.

De Erw. Heren J. v. Hooidink, Rector van de Zusters te Bergen op Zoom en P. v. Hooidink, Rector van het St. Laurentiusgesticht te Ginniken, op het vliegveld. Zij zijn familie van de Zusters Martiniaen Agnes van het St. Elisabaethsgasthuis.

Mooie kansen werden gemist

SUBT won op het nippertje

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Een record aantal bezoekers woonde gisteravond de wedstrijd Subt — Veendam bij, die dan ook het aanschouwen waard bleek te zijn. Het feit dat de jongens van Veendam verleden Woensdag de Collegemannen een nederlaag hadden toegebracht was een van de voornaamste factoren, die het talrijk publiek aantrokken. Het stadion was tot aan de nokken gevuld. Scheidsrechter Iziquiel Vos leidde onberispelijk en werd hierbij geassisteerd door de heren Trappenberg en Pauli.

De wedstrijd

Toen de elftallen ongeveer negen uur in het veld werden gefloten, ontplooide zich direct een felle strijd en reeds in de eerste momenten was het duidelijk, dat Subt de overwinning niet cadeau zou krijgen. Aanval op aanval werd ondernomen van beide kanten. De aanvallen van Subt waren iets meer in aantal. Door slecht en naast schieten bleef de stand echter voorlopig blanco en dit was vooral te danken aan het prachtig keeperswerk van de kleine Guanipa. Canword, ver naar voren geschoven, probeerde het nog in de 36ste minuut met een verre bal, doch alweer was het Guanipa, die magistraal redding wist te brengen. Ofschoon de Veendammers nu meer en meer in de verdediging geraakten, bleef de stand tot aan de rust 0—0.

Na tien minuten spelen in de tweede helft werd een fout van een der Veendam backs bijna een goal, daar de bal, die hij trachtte te koppen, van richting veranderde, waardoor Guanipa in de verkeerde richting sprong. De bal ging echter net langs de paal en werd corner. Even later was het Jandroep, die een pracht voorzet van Forrester verknoeide door te langzaam reageren, óók Heiliger van Subt kogelde een verre bal meters over de lat. De druk van de Subtenaren op de Veendam-veste werd hoe langer hoe heviger en een doelpunt hing in de lucht. Steeds meer aanvallen werden door de Veendam-achterhoede tot corner verwerkt. Dan weer werden de reeksen aanvallen van Subt onderbroken door een van Veendam, waarbij Forrester een maal met een mooie kopbal op enkele centimeters na de zijlat wist te benaderen. Het was voor Veendam echter een onbegonnen werk nog langer stand te houden, daar zij defensief spelend geen spelers naar voor kon brengen, die de aanval zouden kunnen bekronen.

Een hoge bal van Heiliger werd even later door Guanipa prachtig „ingepikt", doch even later werd uit een corner het eerste en enigste doelpunt voor de Blauw-gelen geboren, toen Gomez in vrije positie de bal kreeg toegespeeld en zonder dralen onhoudbaar in de rechterbovenhoek knalde.

Met deze stand kwam ook een einde aan de wedstrijd en is Subt weer een stapje dichter bij haar doel beland.

B-KLASSE

In de B-klasse hebben de jongens van Riverside kans gezien de sterke Atheners een 1—0 nederlaag toe te brengen. Door deze overwinning geven de Riversiders zichzelf een kans op een eventuele eerste plaats, daar zij de eerste club is die Athene wist te verslaan.

Dep Quindio speelt wel

(van onze sportverslaggever)

Willemstad. — In tegenstelling met ons bericht van gisteren wist het CVB-bestuur naderhand tóch nog een regeling te treffen met Deportivo Quindio, waardoor wij hedenavond in de gelegenheid zullen zijn „voetbal artisten" aan het werk te zien. Met spelers als Lombardo, Cuello, Manco Guetierrez, Bianchi Alarcon en Garelli tussen de lijnen, zullen wij zeker van een prachtwedstrijd kunnen genieten.

Ook de combinatie Jong-Holland Sithoc zal bestaan uit internationale spelers o.a. Hato, Matrona, Giribaldi, Krips, Testing, Schoop, Blume, de Geus, Adoptie, Gosilio, Bernadina, Nicia, Paulina en Minguel. Vooral de „laatkomers" raden wij hedenavond aan vroeg aanwezig te zijn, daar het Argentijns schip „Juan Peron" met 350 adelborsten aan boord te Caracasbaai gemeerd ligt, en zij zullen natuurlijk van de gelegenheid gebruik maken hun „buren" te komen aanmoedigen. Deportivo Quindio is momenteel Subkampioen van Colombia, en wist o.a. Millionarios tweemaal té verslaan en ook Nacional. De Colombianen zullen morgenochtend verder reizen, zodat zij dus maar één wedstrijd op Curaçao zullen kunnen spelen.

Wij verwachten vanavond weer een record-aantal bezoekers, temeer daar velen zich zullen willen vergewissen hoe het werkelijk staat met ons voetbalpeil. Als scheidsrechter zal fungeren de heer Guillermo Rosario.

IN DE DIEPTE GEVALLEN

Willemstad. — Op de weg naar de Motetwerf moest gisteren een bestelauto uitwijken voor een hem onbekend gebleven tegenligger, waardoor de wagen tegen een afrastering botste, deze gedeeltelijk vernielde, waarna de bestelauto naar links draaide en in een diepte terecht kwam. De wagen werd zwaar beschadigd, maar er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor.

De verkeerspolitie meldde ons verder drie lichte aanrijdingen.

BALDADIGHEID?

Willemstad. — Vijf schooljongens kregen het in hun hoofd om enige zittingen van de stoelen in een A.B.C.-bus te vernielen. De kinder-en zedepolitie heeft nu de zaak in onderzoek.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 7 in en 11 uit; tankschepen 11 in en 12 uit; zeilschepen 4 in en 7 uit. Passagiers landend geen. vertrokken 38 en doorgaand 2.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 11 uit. Passagiers landend 125, vertrokken 90 en doorgaand 23.

Carib naar Pto Barios, *Baarn* van Pt. of Spain. *Port Napier* van Cristobal na Londen *Eloisa* van Pto Cabello. *Trujillio* van Pto. Cabello naar Las Piedras *Norinda* naar Aruba. *Fort Dauphil* van Dieppe naar St. Martha *Willemstad* van Bonaire *Telenor* van New York naar Aruba. *Santa Rosa* naar La Guaira, *Hermes* naar Aruba.

WEERBERICHT

Max. temp. 29.4 C (85 F); min. 24 C (75.2 F) en gem. 26.6 C (79.8 F). Max. wind 18, min. 15 en gem. 16 knopen. Vochtigheid 72%. Helder 6, licht bewolkt 17 en bewolkt 1 uur.

BONAIRE

EXTRA PLANE

Kralendijk. — Dinsdagmiddag werd er een extra plane gecharterd voor Mevr. M. Bussmann (echtgenote van de uitvoerder van D.O.W.) voor Hospitaal-opname te Curaçao. Weer stond de K.L.M. klaar een mens in nood te helpen. Eerst na 30 minuten werd telefonisch verbinding gekregen met Curaçao.

De week in Westminster

(Van onze Londense correspondent)

De verschrikkelijke luchtramp van Zondag, toen een Brits Comet straalvliegtuig bij Elba in zee stortte en 35 passagiers, onder wie 11 kinderen en de bekende oorlogscorrespondent Chester Wilmot het leven lieten, was op zichzelf al katastrofaal genoeg. Doch rampen, waarin de Comets betrokken zijn, hebben voor Engeland nog een tweede bittere bijsmaak, van louter zakelijke aard. De Britse vliegtuigindustrie is in vele opzichten, vooral met betrekking tot de productie van militaire vliegtuigen, verre ten achter bij de Amerikaanse industrie. Het is de Comet, en vooral de Comet II en Comet III, welke laatste nog niet in productie zijn, welke het paradepaard vormt van de Britse vliegtuigindustrie. Indien de nieuwe Comets voldoen aan de beloften en verwachtingen, openen zich mogelijkheden van belangrijke en kostbare leveranties aan buitenlandse luchtvaartmaatschappijen. Amerika, dat op dit terrein belangrijk achter ligt bij Engeland, beseft dit maar al te goed en heeft tot heden geweigerd een luchtwaardigheidscertificaat te verlenen aan de Comet. Men is in Amerika zo beducht voor concurrentie van de Britten, dat Canadese Comets die een bezoek brachten aan Amerika, naar afgelegen vliegvelden werden gedirigeerd om te voorkomen dat het publiek de vliegtuigen zou zien. Er zijn reeds lange tijd besprekingen gaande tussen de regeringen van Brittannië en Amerika over deze pijnlijke kwestie en er is menigmaal bitter geklaagd in de Britse pers over de door Amerika gebezigde concurrentiemethoden ten aanzien van de beroemde Britse passagiersvliegtuigen. Een ramp als die van Zondag bemoeilijkt vanzelfsprekend in hoge mate de Britse pogingen Amerika te bewegen tot een herziening van zijn standpunt. Dit is de vierde ramp waarin een Comet betrokken was. Op 2 Mei 1953 werd een Comet uiteengereten in een hevige storm bij Calcutta. Alle 43 inzittenden werden gedood. Kort daarvoor, op 3 Maart 1953, viel een Comet, behorend aan de Canadian Pacific Airlines, te pletter in Pakistan. De elf inzittenden werden

gedood. En op 26 October 1952 was er een ongeluk met een Comet op het vliegveld te Rome, waarbij evenwel geen slachtoffers vielen. Ondanks deze rampen hebben de Comets een goede staat van dienst. Tot heden hebben zij in een vliegtijd van 30.000 uren twintig millioen kilometer gevlogen.

Is het waar?

Naar uw correspondent Maandag telefonisch berichtte, is er nogal enig gerucht geweest rond de beslissing van de B.B.C. op Zondag 1.1. een katholieke Hoogmis uit te zenden via de televisie. Het protest van een katholieke lezer tegen de bekrompen en kleinzielige houding van het liberale dagblad *The News Chronicle*, dat op Maandag in genoemd blad verscheen, was naar wij aannemen niet het enige ingezonden stuk dat op het redactiebureau verscheen. Gezien het gehalte en de mentaliteit van de lezers van dit blad, durven wij er iets liefs om verwedden dat het protesten heeft geregend bij de redactie over haar dom en zielig anti-papisme. Helaas beslist een redactie zelf welke ingezonden stukken zullen worden geplaatst, en wij wagen het te betwijfelen of de correspondentiekolommen van de Chronicle een juiste weerspiegeling vormen van de gevoelens van zijn nette lezers.

De rel over deze televisie-uitzending doet wederom het gebrek voelen aan een katholiek Engels dagblad. Het is derhalve des te merkwaardiger dat het nieuwe Engelse dagblad *The Recorder*, dat nu lange tijd als weekblad verschenen te zijn, op 27 October van het vorig jaar promoveerde tot dagblad, op Maandag berichtte, dat de Engelse katholieken het oog gevestigd hielden op *The Recorder* om te zien of het dit blad lukken zal zich een vaste plaats te veroveren onder de Engelse dagbladen. Experts hadden namelijk gemeend dat het tegenwoordig niet langer mogelijk was een nieuw Engels dagblad te beginnen vanwege de prohibitieve kosten. Wij helpen *The Recorder* hopen dat het zelf niet slechts zijn bestaan zal handhaven, doch dat het inderdaad de katholieken zal bewegen het voorbeeld te volgen en een eigen blad op te richten.

Wij zelf hebben dikwijls met vooraanstaande katholieke journalisten, en vooral met Douglas Woodruff, hoofdredacteur van *The Tablet*, over deze mogelijkheid gesproken en altijd vernomen dat het om financiële redenen uitgesloten was dat de katholieken van Engeland een eigen dagblad zouden kunnen oprichten. Dit heeft er bij ons nooit in gewild. Een handjevol communisten kan er wel een eigen Engels dagblad op na houden. Een van de vier katholieke weekbladen hier is het grootste weekblad in Engeland met een oplage van dicht bij de driehonderd duizend. Wij zijn het met de *Recorder* eens, als het blad zegt dat een katholiek dagblad zal kunnen rekenen op duizenden lezers van een onverwoestbare trouw.

Doch er is een moeilijkheid waarover onze Engelse vrienden zelden spreken, een politieke moeilijkheid. Het merendeel van de Engelse katholieken is Iers of van Ierse afkomst en behorende tot de arbeidersklasse. Politiek gaat hun sympathie uit naar de Labourpartij. Doch de intellectuele élite van katholiek Engeland, zoals die welke is gegroepeerd rond het weekblad *The Tablet* (een van 's werelds beste weekbladen, zo niet het beste), is conservatief georiënteerd, en het zijn de intellectuelen die een katholiek dagblad mogelijk zouden moeten maken en moeten leiden. Dit is waarschijnlijk een grotere moeilijkheid dan de kwestie van kapitaal. Het bezwaar dat de katholieken in Brittannië veel meer verspreid wonen dan bijvoorbeeld de katholieken in Nederland (die er naar wij menen, 28 dagbladen op na houden) lijkt ons niet steekhoudend. De meeste Katholieken van Brittannië, d.w.z. de Ierse of half-Ierse arbeiders, zitten dicht bij elkaar in Londen, Liverpool, Manchester en de grote industriecentra van de Midlands en de Clyde. Er zijn evenwel andere moeilijkheden. Ieder die ooit op een Zondag een katholieke kerk in Londen of in een van de grote industriecentra in de Midlands heeft bezocht, zal het zijn opgevallen dat de krantenverkopers achter in de kerk en op de straathoeken in de omgeving niet slechts de Engelse katholieke weekbladen verkopen, doch ook een bonte verscheidenheid van Ierse weekbladen. De Ieren in Engeland zijn precies zoals de Ieren overal ter wereld, d.w.z. de Ieren in werkelijke of vermeende ballingschap. De brok ligt gereed om bij het minste excuus naar de Ierse keel te vliegen. En slechts een zeer geringe aanleiding is voldoende voor de Ier om los te barsten in vaderlandse gezangen en volksliederen. Het is niet voor niets dat de straatmuzikanten des Zondags bij Londens katholieke kerken „Londonderry Air" blazen of vedelen. Het gevaar is inderdaad erg groot dat een Engels Katholiek dagblad in feite een Iers Katholiek dagblad zou blijken, zodat een klein doch belangrijk deel van de Engelse Katholieken zich afzijdig zou houden uit louter onwennigheid.

Inspectie der Belastingen

VERKOOP VAN GOEDEREN IN DOUANE-LOODSEN

WAARSCHUWING: Degenen, die in de Gouvernements-bergplaats op Scharloo goederen langer dan 30 DAGEN in TIJDELIJKE OPSLAG en of LANGER DAN 1 JAAR IN DEFINITIEVE OPSLAG hebben, worden verzocht deze zo spoedig mogelijk IN TE KLAREN, aangezien binnenkort tot verkoop dier goederen zal worden overgegaan.

Opgave der opgeslagen goederen in kwestie kan in het Gouvernements-Entrepot te Scharloo worden verkregen.

Willemstad, 27 Januari 1954.
DE INSPECTEUR DER BELASTINGEN.

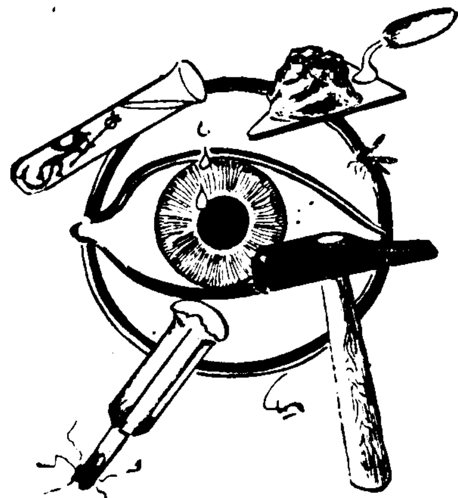
EEN VUILTJE IN HET OOG

(Van onze medische medewerker)

Daar oogheelkundige hulp spoedig te bereiken is, wende men zich bij elke oogverwonding, ook bij een vuiltje in het oog, dadelijk tot de oog- of huisarts. Zo leren het onze Eerste Helpers. Dat die oogspecialist of die huisarts nu ook meteen maar direct naar elk vuiltje in het oog moeten komen kijken is wel wat kras. Als het vuiltje er al niet vanzelf met het traanvocht uitspoelt, kan toch iedereen, wiens handen niet helemaal verkeerd staan, het makkelijk met een watje of met de punt van de zakdoek verwijderen. Maar ik geef onmiddellijk toe, er zijn een paar van die vuiltjes, die inderdaad dadelijk deskundige hulp vragen en daarover nu een en ander, opdat u weet, wanneer er een dokter bij te halen. Een gewaarschuwd man telt nog altijd voor twee.

Om te beginnen: Hoed u voor ijzersplinters! Als deze niet grondig verwijderd worden kan zelfs blindheid er het gevolg van zijn. Het is merkwaardig, dat dit soort ongevalletjes niet het vaakst bij metaaldraaiers en andere ijzersplinterrijke beroepen voorkomen. Vooral berucht zijn de splinters die bij het slaan op een rawl-plug in het oog kunnen raken. Pas dus op als u even een rawl-plug gebruikt om een schilderij op te hangen of om die closetrolhanger nu eindelijk eens goed vast te zetten. Veel splinters komen ook in het oog terecht bij het slijpen met amarilsteen, als het daarbij met de veiligheidsvoorschriften niet al te nauw genomen wordt. Zo'n splintertje heeft een enorme snelheid, maar wordt meestal toch in zijn vaart gestuit door het hoornvlies, waar we het dan ook meestentijds in zien zitten. Kijken wij met een loupe, dan blijkt zich rondom dat stukje ijzer een roestringetje geformeerd te hebben en daarin schuilt nu juist het grote gevaar. Zouden wij dat splintertje laten zitten, omdat het bijvoorbeeld weinig klachten geeft, of omdat granaatsplinters — immers ook ijzer — die blijven zitten geen last veroorzaken, dan zou zich die roestring steeds verder uitbreiden en zou het oog tenslotte aan s i d e r o s i s, dat is het oplossen van het ijzer in het oog, te gronde gaan. Daarom haalt de dokter niet alleen de splinter, maar zelfs het roestringetje met een scherp beiteltje uit het hoornvlies. Soms moet het roestringetje er zelfs met een tandartsenboortje uitgefraisd worden. Grotere stukjes ijzer, die door hun grotere massa dieper het oog indringen en waarvan men dan niet precies meer kan zeggen, waar ze terecht gekomen zijn, worden door middel van een drie-dimensionale Röntgenfoto opgespoord en met behulp van een grote electromagneet uit het oog getrokken.

Het andere „vuiltje", dat om spoedige deskundige (eerste) hulp vraagt, zal door het meer spectaculaire gedrag van de patiënt, wiens oog flink pijnlijk is, minder gauw verwaarloosd worden. Ik bedoel hier de loogverbranding die dus optreedt als er spatten loog of looghoudend materiaal in het oog komen. Dat kan zijn: ongebluste en gebluste kalk, cement, metselspecie, gips en natuurlijk vanzelfsprekend loog in chemische fabrieken of laboratoria. Iedere seconde, die men het tegenspartelende slachtoffer eerder onder het stromende water van de kraan brengt, is van het allergrootste belang. Als men niet binnen een minuut het oog met veel stromend water heeft kunnen spoelen, waarbij men er op moet letten, dat het niet krampachtig gesloten gehouden wordt, maar werkelijk door de waterstraal getroffen wordt, kan men het oog reeds als verloren beschouwen. Het is vreemd dat dit alles in geval van zuurspatten, zelfs van sterk zwavelzuur, veel minder ernstig is. Goed uitspoelen waarbij men natuurlijk toch ook niet al te veel tijd verloren moet laten gaan, is vaak voldoende. Tussen haakjes: toch niet vergeten er een dokter bij te halen! Vanwaar nu dat verschil tussen zuur en loog? Zuur etst het oppervlak van het oog wel, maar vormt daardoor als het ware een beschermend laagje, dat aan de rest van het zuur weerstand kan bieden, terwijl loog niet in staat is tot het vormen van een beschermend laagje. De slijmige producten die hierbij ontstaan, blijven doorvreten en kunnen bovendien niet meer weggespoeld worden, als men te lang wacht. Het oog wordt zo grondig aangetast, dat wanneer men soms jaren later probeert een hoornvliestransplantatie te doen, het nieuwe hoornvlies niet aanslaat en dus afsterft bij gebrek aan een goede bloedvoorziening!

IJzersplinters, loog en zuur geven de gevaarlijkste verwondingen van het oog en kunnen blindheid veroorzaken

Zuur en loog. Misschien herinnert u zich nog, dat zuren en logen elkaar neutraliseren. Misschien dat u dus geneigd bent bij een loogverbranding te spoelen met verdund zuur en bij een zuurverbranding met verdunde loog. De ondervinding heeft echter uitgewezen dat dit waardeloos is. Water, water en nog eens water binnen uiterlijk zestig seconden na het ongeval is de enige juiste behandeling, waar het behoud van het oog van af hangt. In dit verband wil ik u niet onthouden hoe stucadoors wier werkzaamheden het uiteraard meebrengen dat de een of ander wel eens wat kalk in zijn ogen krijgt elkaar, op een misschien minder smakelijke, dan wel doeltreffende manier eerste hulp verlenen. Krijgt iemand kalk in de ogen, dan neemt zijn maat een flinke slok, tuit zijn lippen en spuit zijn onhandige kameraad op die manier de ogen schoon. Ondertussen is er dan wel stromend water bij de hand en er is onderwijl geen kostbare tijd verloren gegaan. Zoals gezegd, misschien wat onsmakelijk, maar efficiënt.

Millioenenerfenis in het brandpunt van de belangstelling

Vol verwachting klopt het hart in Limburg en Duitsland

(Van onze correspondent)

In Limburg en in het aangrenzende Duitse gebied staat thans een millioenenerfenis in het brandpunt van de belangstelling en in tientallen gezinnen leeft de hoop iets van deze erfenis te mogen ontvangen. Het is de millioenenerfenis van Gilliam, een Fransman, die in de vorige eeuw naar het gebied rond Aken trok en daar de eigenaar werd van een groot concessiegebied, „Bergerbusch" genaamd, waar met kolenontginning een begin werd gemaakt. Vele jaren geleden is dit concessiegebied met al de gebouwen, die er op stonden, overgegaan aan de Duitse staat en nooit is er een schadevergoeding uitbetaald aan de nazaten van Gilliam. Reeds vóór de laatste wereldoorlog hebben de erven Gilliam in Duitsland pogingen gedaan om een schadevergoeding te verkrijgen en het was hen in zoverre gelukt, dat de Duitse regering genegen was een schadeloosstelling te verlenen, niet in geld, maar in een groot complex woningen. Toen kwam Hitler aan de macht en de toezegging van de Duitse regering werd teniet gedaan.

Nauwelijks kwam de bevrijding, of de erven Gilliam kwamen weer bijeen en hervatten weer hun pogingen. Doch ook in Limburg verenigden zich de vele verre familieleden van Gilliam. Ook zij maakten aanspraken op de millioenenerfenis en er werd contact opgenomen met de Duitse erven. Er werd zelfs een vereniging opgericht onder de erven. Twee advocaten bepleiten thans deze zaak bij de Duitse Bondsregering, terwijl ook contact is opgenomen met het Deutsche Amt für Wiedergutmachung. Men heeft goede hoop, dat de pogingen met succes bekroond zullen worden. Zondagmiddag 17 Januari zullen de erven Gilliam in Kerkrade bijeen komen en zullen aan de vele families uit Kerkrade, Heerlen, Waubach, Valkenburg en vele andere plaatsen nadere mededelingen worden gedaan over de stand van zaken. Verschillende millioenen-erfeniskwesties hebben de laatste jaren de aandacht getrokken. Zal deze erfenisaffaire de eerste zijn, welke wordt opgelost en vele gezinnen in Limburg en Duitsland gelukkig zal maken?

Onbemande raket naar de maan

Londen. — Dr John G. Porter van het observatorium van Greenwich heeft medegedeeld, dat een onbemande raket van 60 meter lengte naar de maan zal worden gestuurd om foto's van een „volledig dode wereld" te nemen.

Volgens de geleerde zal een fotografische verkenning van de maan mogelijk landingsplaatsen voor mensen, later, kunnen opleveren.

Dr Porter gaf voor een gehoor van studenten toe, dat „het allemaal nog precies moet worden uitgewerkt", maar toch gaf hij enkele bijzonderheden over de proefraket. Ze zal bestaan uit drie afzonderlijke delen, die om beurten de kracht zullen leveren voor het afleggen van een derde van het traject. Het ruimteschip zal een ellipsvormige baan beschrijven. Van een topsnelheid van 40.000 kilometer per uur zal de snelheid langzamerhand teruglopen tot 650 tot 800 kilometer per uur. Geschat wordt, dat de tocht naar de maan heen en terug in vijf dagen mogelijk zal zijn.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Werkloosheid problemen

Naar aanleiding van het een en ander dat over en weer is gezegd in verband met mijn ingezonden stuk in uw blad van Woensdag 20 Januari, heb ik de eer U het volgende mede te delen.

Ten eerste, dat er die bewuste avond van de openbare vergadering en wel op 15 dezes, geen vertegenwoordiger van uw blad in de vergadering aanwezig was, maar het verslag werd later bij diezelfde leden van E.R. thuis in elkaar gezet en verzonden.

Ten tweede staat er in uw blad van Donderdag 21 Jan. een stuk luidende o.a.: „dat, de heer Abraham in zijn ingezonden stuk de gezaghebber van Bonaire woorden in de mond legt, die hij niet heeft gesproken", daarbij vergetende dat in Uw blad van Zaterdag 16 dezes nl. stond: „dat naar mededelingen van de voorzitter van het Eilandgebied Bonaire mr W. de Haseth het Statenlid Abraham aan de Regering mededelingen heeft verstrekt dat er nagenoeg geen werkeloosheid zou bestaan op Bonaire", en op Maandag 18 dezes stonden in de „Amigoe": „de Voorzitter deelde verder mede, dat hij in de namiddag van die bespreking door Landsminister J. H. Sprockel er telefonisch van was verwittigd, dat er moeilijkheden aan de horizon waren verrezen. J. Abraham heeft nl. de R.R. medegedeeld, dat de berichten betreffende de heersende werkeloosheid te Bonaire schromelijk waren overdreven."

En tot slot sluit ik U een pamflet van de heren Gerharts en Booi in, dat voor zichzelf spreekt.

Ik ben er niet de man naar, die woorden in de mond van een ander zou leggen, zoals men wel gewoon is hier op Bonaire met mij te doen, want dat vind ik laag. Maar ook neem ik van niemand aan, dat ze leugens over mij rond vertellen met de opzet mij te proberen zwart te maken, dit vind ik erger dan laag.

In ieder geval is dit voorval met deze uiteenzetting voor me afgelopen, echter met nog een verzoek aan de bladen van Curaçao, v.n. de „Amigoe di Corsouw", om voortaan meer GEBRUIK maar geen MISBRUIK te maken van de vrijheid van de pers.

Hoogachtend,
Julio Abraham.

Naschrift:
Onze correspondent op Bonaire tekent hierbij aan: Wanneer de perstafel bij een E.R. onbezet is, is nog altijd de mogelijkheid aanwezig, dat onze verslaggever wél de E.R. bijwoont, daar ook te Bonaire een publieke tribune is. Hetzelfde kunnen wij niet zeggen van het E.R.-lid J. Abraham, die die avond toch pertinent niet aanwezig was, maar nu wel weet te vertellen wie er wèl en niet waren.

Het betreffende verslag werd normaal te mijnen huize verzorgd, dus niet bij een E.R.-lid. Op de Openbare Vergadering van de E.R. van Bonaire dd. 15 Januari, sprak de Voorzitter alleen over het feit, dat hij telefonisch door Landsminister J. H. Sprockel er van was verwittigd, dat er moeilijkheden aan de horizon waren gerezen, daar Bonaire's Statenlid, de heer J. Abraham aan de R.R. te Curaçao had medegedeeld, dat de berichten betreffende de heersende werkeloosheid te Bonaire schromelijk waren overdreven.

Zelfs toen in de vergadering de heer Booi, over Abraham sprekende, informeerde, of er gezegd zou zijn, dat er géén werkeloosheid zou zijn, stopte de voorzitter even en merkte op, dat dit verkeerd was, daar hij alleen het bovenstaande had gesproken.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — De New Yorkse effectenbeurs bereikte gisteren aanvankelijk een nieuw hoogtepunt voor de herstelbeweging met een toenemende omzet, waarin groeiend vertrouwen in de economische vooruitzichten zich weerspiegelde. Winstnemingen namen echter toe en rond het middaguur hadden fractionele stijgingen de overhand. In de namiddag hadden de winstnemingen de overhand, waardoor dalingen intraden en de markt sloot nauwelijks prijshoudend rond het laagste niveau van de dag.

Aantal verhandelde fondsen 1191; hoger 395; lager 480; onveranderd 316. Aandelenomzet 2.020.000; obligatie-omzet $ 4.270.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	158 3 4
Anaconda	31 3 4
Bethlehem Steel	54 1 2
Dupont de Nemours	109 1 8
General Electric	93 1 2
General Motors	64
Int. Tel. and Tel.	15
Shell Oil	81
Standard Oil of New Jersey	77 3 4
U.S. Steel	41 3 8

WEST-END
„Melba"

CINELANDIA
„El derecho de nacer"

ROXY
„Shon Pichiri"

J. P. F. Club: Filmavond 20.15 uur
STADHUIS: Statenvergadering 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en *Botica del Pueblo*, Breedestraat. 82 (O.) tel 3718.

WIT GELE KRUIS:
De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zr. Wietmarsen, Niewindtstraat. 22 A, tel. 3773.

VLIEGTUIGEN WERPEN ENVELOPPEN IN ZEE

Londen. — Twee lange-afstands vliegtuigen hebben de eerste 1200 van de 10.000 plastic enveloppen, aan de hand waarvan het Oceanografisch instituut te Wormley in Zuid-Engeland zeestromingen wil bestuderen, in het Noordelijk deel van de Atlantische Oceaan geworpen.

Men wil de richting en de snelheid van deze stromingen bestuderen met het oog op de vervuiling van Britse havens door op zee geloosde olie. Ieder, die een dergelijke enveloppe vindt en terugzendt, ontvangt Naf. 0.75.

P.C.J.

18.37 Jo Vincent neemt afscheid van het Podium. 19.00 Nieuws, 19.17 Muziek voor iedereen" 19.30 Ned. Kroniek. 19.40 Een Kwartier met Jules de Carte 19.55 Vandaag viert Prof. Picard zijn 70e verjaardag 20.01 Platennieuws uit Amerika, 20.16 Voor de West o. a. met Zuid-Amerika in het nieuws. 20.46 Persoverzicht 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Voor kinderen 17.10 Amusementsprogramma 17.40 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst welzijnszorg: 18.15 Y.W.C.A. 18.40 Nieuws en Lotex 19.00 Voor de patiënten in de barakken 19.10 Landbouw voorlichting 19.20 Trio Tilon-Bochoven 19.40 Onze dieren 20.00 Advertenties 20.10 Spes Patriae 20.40 U vraagt de Avros draait 21.00 Advertenties 21.10 U vraagt de Avros draait 21.25 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel. 2470.
Personeel afdeling.

Van Zat. 23 Jan. 12.00 t.m. 30 Jan 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072 — 2844.
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel. 4304 of 2400.
Materialen Afdeling:

P. C. Riegman, Tjerk Hiddelaan tel 2265.

C. S. M.
Rederij:
P.W.K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551
18.00 — 19.00 E. v. d. Werf tel. 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel 2276; van 1.00 — 7,30 A. Voordenhout tel 2932

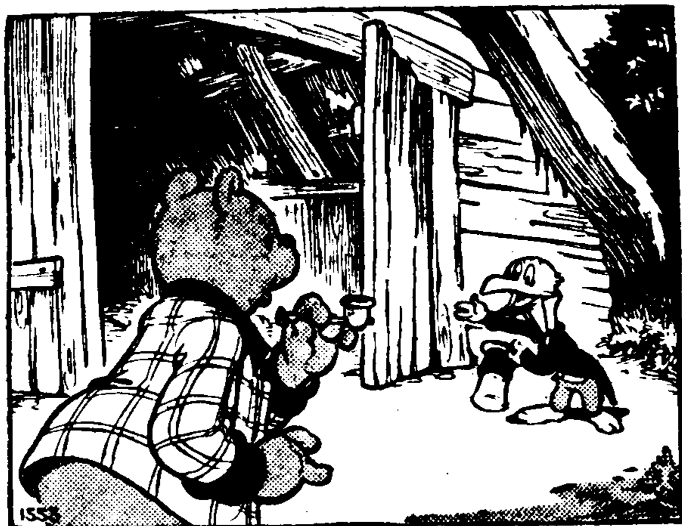
THEATER ASIENTO.
Scared Stiff"
Toegang boven 16 jaar

BURGELIJKE STAND

Oranjestad. — *Geboren:* op 15 Jan. zoon van W. Samson en A. Maduro, dochter van C. Maduro en F. Maduro, dochter van J. Boekhoudt en A. Croes, zoon van E. Giel en A. Gomes, zoon van F. Wanga en J. Cicilia; 16 Jan. zoon van A. Jacobs en G. Perez, zoon van A. Croes en M. Krosendijk, zoon van C. Croes en A. Luidens; 17 Jan. dochter van J. Kock en M. Geerman, zoon van J. Meade en M. Phillip, dochter van S. Diaz en E. Fingal, zoon van A. Brete en A. Dirksz, zoon van J. Harms en C. Wever; 19 Jan zoon van P. Almary en A. Ras.

Overleden: op 17 Jan. E. Vrolijk (vrouw); 19 Jan. W. J. Mofford (man).

1672 Tom Poes en de Partenspeler

1553 — Heer Bommel naderde de schaapskooi en keek wat onzeker om zich heen. Doch daar trad reeds de vale gestalte van de zaakwaarnemer Partenspeler te voorschijn.

„Ach! Mijn weldoener!" riep deze op geroerde toon. „Wat mooi van U om te komen! U weet niet hoeveel goeds U daarmee doet aan een arme, verdoolde wees! Maar kom toch binnen!
Treed binnen in deze nederige hut, zodat u beschut bent voor de regen en de elementen!"

„Maar het regent helemaal niet!" zei heer Bommel. „Ik voor mij blijf liever buiten!"

„Geen sprake van, geen sprake van!" riep Partenspeler geschrokken uit. Hij vatte zijn gast bij de arm en trok hem met geweld in het gebouwtje. Daar deed hij hem neerzitten op een kist, die met fijne berekening precies boven de vaatjes dynamiet geplaats was en nam toen met een zucht van verlichting zelf bij een raampje plaats. Onmiddellijk daarop barstte hij in snikken uit.

„Ik ben een verworpene!" riep hij uit. „Ik ben slecht geweest tegen u, mijn weldoener! Ik heb mij niet ontzien een aanslag op u te plegen — alleen maar om in het bezit te geraken van uw geld. Hoe laag, hoe gemeen was dit! Kunt u mij ooit vergeven?"

„Hm!" zei heer Ollie zwakjes. Hij begon het warm te krijgen en hij vroeg zich af, of hij zich toch niet vergist had in dit arme, beklagenswaardige schepsel. „Zo iemand kan niet helemaal slecht zijn!" dacht hij, „en als hij werkelijk zijn leven wil beteren, moet ik hem helpen!" ...

Tom Poes echter, die achter zijn boom de hut in het oog hield, zag Bul Super met een korte plortendoder naar het raampje sluipen en dacht er heel anders over.....

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

8)

En daar zeilde hij al de kajuit uit, twee zware grote boekdelen hield hij onder de arm gekneld. Voor de deur van de kapiteinshut maakte hij halt en klopte bescheiden aan.

Een brommige stem noodde hem binnen te komen. Hij draaide de deurknop om en stapte over de drempel.

Carragher was alleen. Diggs was naar het dek gegaan om de wacht te controleren. De kapitein nam Peebles met minachtende, achterdochtige ogen op. Maar het kleine professortje straalde van louter beminnelijkheid.

„Wat is er van uw dienst?" snauwde Carragher.

Peebles zette de boeken omzichtig op de tafel, schoof een stoel aan en nam plaats. Hij kuchte vriendelijk, plaatste de vingertoppen tegen elkander en keek Carragher even aan, voor hij van wal stak.

„De wetenschap," ving hij plechtig aan, „of misschien kunnen we het ook wel de kunde noemen, de kunde dan om de plaats en de koers van een schip op zee nauwkeurig vast te stellen, is gebaseerd op enkele eenvoudige, zeer exacte wetten."

„Wa'blief?"

Carragher leunde voorover in zijn stoel en staarde Peebles perplex aan.

„De allereerste beginselen van deze wetten zijn diep geworteld en gegrondvest," ging het professortje onverstoord verder. „We kunnen het scheepvaartkunde noemen, cosmographie en ik weet niet wat al meer, maar het is een feit, dat we steeds grondstellingen aantreffen, die bepaald worden door de hemellichamen, waarvan onze aarde er één is."

Hij zweeg een ogenblik en scheen Carragher's zwijgen als een gunstig teken uit te leggen. Met klem en nadruk ging hij dan verder: „Ten gerieve van de zeelieden heeft men uit de geweldige wetenschap der astronomen enkele eenvoudige wetten samengesteld."

De argeloze professor had ook maar niet, 't minste vermoeden van de grimmige kracht, waarmee Carragher's harige handen zich om de tafelrand klemden.

„Ik zal u niet lastig vallen met het opsommen van allerlei definities. U zult waarschijnlijk net zo goed als ik weten, dat de poolshoogte gelijk is aan de breedte, waarop de waarnemer zich bevindt. Is dat waar of niet, kapitein Carragher?"

Carragher's rood baardje stak al venijniger naar voren, heel langzaam kwam hij overeind uit zijn stoel en zijn bevende handen zochten steun aan de tafelrand.

„Wat voor onzin kraamt dit stuk idiotisme nou weer uit?" grauwde hij, en z'n kaak schoot naar voren in de richting van Peebles.

„Ja.... ja.. . ja.... dat begrijpt u dadelijk.... één ogenblikje geduld," stelde Peebles hem zachtzinnig gerust. „We zullen dus verder gaan met de...."

„Loop naar de maan met je wijsheid!" schreeuwde Carragher.

„Ja.... ja.... ja.... één ogenblikje," smeekte de sterrenkundige met een wenk van zijn smalle hand.

„Heeft die onzin iets te maken met een koers van dit schip?" bulderde Carragher, en zijn geweldige vuist dreunde neer op het tafelblad.

„Indirect wel.... indirect, zoals ik zeg," zei Peebles nerveus. „Maar er is allereerst een grondvraag, een principiële vraag, waarop ik u antwoord zal geven."

Plotseling hield hij stil, alsof zijn tong verlamd was. Het hoogrode gezicht van Carragher zo vlakbij boezemde hem ontzag in.

Verschrikt rees hij op uit zijn stoel, toen de plompe, brede gestalte zich langzaam naar hem overboog.

Carragher's kleine spleetogen waren tot gemene kieртjes geknepen. Zijn handen openden en sloten zich, alsof ze door automatisch werkende veren in beweging werden gebracht; zijn halfgeopende lippen toonden een rij onregelmatige, grote, gele tanden.

Hij hijgde zwaar en kwam héél langzaam op Peebles af. Maar Peebles wachtte niet op zijn komst.

Zijn fragiel figuurtje draaide zich snel om en verdween als een schimmetje door de deur. Twee grote, leren boekdeelen werden hem nagesmeten en een dreunend gekraak kondigde op hetzelfde ogenblik aan, dat 't niet veel had gescheeld of Carragher's deur was uit de scharnieren gevlogen.

„En?" vroeg professor Jessica, toen Peebles terugkeerde van zijn conferentie.

Peebles wierp snel een blik over zijn schouder in de richting van de kapiteinshut.

„Het spijt me," zei hij verslagen, „maar kapitein Carragher wil de grondbeginselen, waarop zijn vak gebaseerd is, niet aannemen."

Professor Jessica zuchtte even, terwijl ze keek naar de schrale, een beetje zielige figuur van haar verloofde. Ongeduldig trommelde ze met haar vingers op de tafel.

x x x

HOOFDSTUK V

„Er zijn te veel stuurlui aan boord, mevrouw."

Toen professor Jessica de volgende morgen op het dek verscheen, was ze niet bepaald in een prettige stemming. De gehele avond en een groot gedeelte van de nacht had ze getobd en gepiekerd over de vraag, hoe ze kapitein Carragher tot inkeer kon brengen. Maar een oplossing had ze niet gevonden. Ze begreep heel goed, dat verdere argumenten helemaal geen resultaat zouden opleveren. Maar wat zou wél resultaten opleveren?

Toen ze op 't dek verscheen, stond Ames aan 't stuurrad. De Miriam ging er weer met 'n flink vaartje vandoor en op Ames' gezicht was de trek van voldaanheid te lezen van de „zeeman in hart en nieren".

De schoener zeilde met 'n halve wind. Met het grootzeil naar bakboord en de fok naar stuurboord gehaald liep hij snel voort over 't heldere, schuimspattende water.

„Als ik nou eens een spinnaker had.. Dan zou ik 't nog eens klaren," prevelde Ames, terwijl hij zich over het kompas boog en het stuurrad 'n ietsje omlegde.

Sinds de avond van de storm had professor Jessica niet meer met Ames gesproken. Niet, dat ze hem ontweek, maar er was nog geen gelegenheid geweest om hem te ontmoeten. Terwijl ze nu even stilstond op de overstap van de kajuitstrap, keek ze naar hem met opgetrokken wenkbrauwen. Waarom moest ze toch altijd, wanneer ze naar die verstekeling keek, vergelijkingen maken tussen hem en Peebles, ondanks het grote contrast, dat er tussen hen bestond? Wat ook de oorzaak daarvan mocht zijn, het was vervelend om op deze manier aan haar verloofde herinnerd te worden. Peebles was een eminente geleerde met een wereldreputatie. Ames was.... ja.... Ames was eigenlijk niets.

Ofschoon de verstekeling heel goed voelde, dat er naar hem gekeken werd, besteedde hij niet de minste aandacht aan de professor. Zijn werk had zijn volle belangstelling. Maar toen ze over 't dek naar hem toekwam, keek hij even op en wierp haar een onverschillige blik toe.

„Zoudt u me soms even willen vertellen, welke koers we op 't ogenblik hebben?" vroeg ze.

„Daar ben ik niet toe gerechtigd," antwoordde Ames kortaf.

„U bedoelt dat het u verboden is over de koers te spreken?"

„Alleen een officier mag u daar inlichtingen over verstrekken. Ik mag eigenlijk niet eens met u spreken."

Professor Jessica beet op haar lip. Daar had je weer het ontzag, dat al de matrozen bezaten voor Carragher.

„Zou ik misschien op 't kompas mogen kijken?" vroeg ze overdreven beleefd.

„Dat kan ik u niet verbieden," zei Ames laconiek. Ze boog zich over het kompashuisje.

„Zuidzuidwest.... half west," las ze luid. Is dat juist?"

Ames knikte.

„Hebben we deze koers gevaren van het ogenblik af, dat we San Francisco verlaten hebben?"

Ames keek snel naar de uitgang van de kajuitstrap en wierp een blik over 't voordek.

„Dit is de gehele reis lang onze koers geweest," zei hij gedempt. „Mijnheer Diggs komt er aan. Maakt u alstublieft dat u wegkomt."

„Dank je," mompelde professor Jessica.

Zo onbevangen mogelijk wendde ze zich af van het stuurrad, drentelde naar de verschansing en scheen veel belang te stellen in de schuimstreep, die zich achter de Miriam uitstrekte.

Diggs kwam naderbij geslenterd, controleerde 't kompas wierp een achterdochtige blik op de professor en stevende toen op haar af. Hij tikte even aan zijn pet en begon een gesprek.

„Mooi weertje, mevrouw."

„Ja, 't is zeker mooi weer," zei de prof kortaf.

Met een abrupt gebaar keerde ze zich af van de verschansing en begaf ze zich opnieuw naar de kajuit. Ze had aan Diggs nog groter hekel dan aan Carragher.

Ze verafschuwde z'n glibberige onderdanigheid en de oneerlijkheid, die duimendik op zijn havermoutgezicht lag. Ze begaf zich naar haar hut en bestudeerde de kaart.

„Zuidzuidwest.... half west," mompelde ze. „Maar dan komen we immers nooit van ons leven op Kismet. Hoe bestaat het toch, dat Carragher dit rechtvaardigt? De man moet wel krankzinnig zijn."

Ze vroeg zich af of het verstandig zou zijn, die beeman, die haar zo lomp behandeld had, nog eens met vragen lastig te vallen.

Wie niet waagt, die niet wint!

Ze sloot de lippen stijf opeen en stapte manmoedig op zijn hut af.

Hij keek op toen hij haar binnen zag komen. Er was een gluiperige uitdrukking in zijn ogen, terwijl hij wachtte op wat ze hem vragen zou.

„Welke koers zeilen we, kapitein?" vroeg ze rustig.

„Zuidwest.... halve punt zuid," antwoordde hij prompt.

Een ogenblik was professor Jessica absoluut uit het veld geslagen. Hij had de koers genoemd, die hen regelrecht naar de plaats van bestemming zou brengen. Maar ze wist wel zeker, dat het hun koers niet was.

„Bent u daar helemaal zeker van?" vroeg ze nog.

Carragher's gelaat werd purperrood en de spieren bij zijn slapen zwollen op tot koorden. Hij opende de mond om te spreken, maar een klopje op de deur leidde hem voor een ogenblik af. Stuurman Diggs stapte binnen. Hij keek onderzoekend van Carragher naar de professor.

„Zegt u deze dame nouw eens precies wát we varen, stuurman," commandeerde Carragher, terwijl hij de ogen op z'n stuurman vestigde.

„Zuidwest.... half zuid, kapitein," antwoordde Diggs.

Carragher wendde zich opvallend beleefd tot professor Thorne.

„Ik hoop, dat u met onze verklaringen genoegen kunt nemen."

Ze aarzelde. Natuurlijk nam ze met zulke leugens en klinkklare onzin géén genoegen. Maar ze ontdekte in de verantwoording, die hij haar gaf, een nieuwe fout. En deze nieuwe fout was tevens een nieuwe puzzle!

En ze zou even tijd nodig hebben om ook dit te onderzoeken.

„Dank u, ik zal er nota van nemen," antwoordde ze na een korte stilte. Ze keerde zich om en liet Carragher en Diggs achter in de luxe-hut.

„Mijnheer Cady, wilt u me nog even helpen?" vroeg ze bruusk, toen ze opnieuw de salonkajuit betrad. „Het is bijna twaalf uur. We zullen 't nog eens proberen."

En toen Carragher en Diggs op het dek kwamen om de zon te schieten, vonden ze professor Jessica en haar jeugdige bondgenoot reeds op het middendek bezig hun instrumenten in gereedheid te brengen. Carragher fronste 't voorhoofd toen hij hen zag en scheen wel op hen af te willen stappen, maar hij bedacht zich en draaide hun zijn rug toe.

Even later wachtte hij professor Jessica op bij de kajuitstrap en botweg begon hij:

„Er zijn te veel stuurlui aan boord, mevrouw."

„Wat bedoelt u?" vroeg ze scherp.

„Ik bedoel, dat ik en stuurman Diggs alle waarnemingen doen, die gedaan moeten worden en daarmee uit," antwoordde hij lomp.

„U wilt me dus verbieden om aan boord van dit schip een sextant te gebruiken, m'n eigen sextant?"

'n Ogenblik haperde professor Jessica's stem, maar haar houding was allesbehalve de houding van een beschroomde, verlegen vrouw.

„'t Heeft 'n slechte invloed," bromde Carragher. 't Is niet goed, met 't oog op de discipline."

„Discipline? Wélke discipline?"

„De discipline onder de bemanning. Er kan aan boord van 'n schip maar één de baas zijn, mevrouw."

Onvervaard keek prof hem recht in de ogen en langzaam en duidelijk zei ze:

„Ik zal waarnemingen doen, zoveel ik wil, waar ik wil en waarvoor ik wil, kapitein Carragher."

(Wordt Vervolgd)